

Atlantikwall Zeeland

Bunkertypes en andere verdediging

De Duitse bezetter bouwt tijdens de Tweede Wereldoorlog bunkers in alle soorten en maten. Bijvoorbeeld waarnemersbunkers, commandobunkers, vuurleidingsbunkers, geschutsbunkers, munitiebunkers, telefoonbunkers, slaap- en woonbunkers, toiletbunkers, eenmansbunkers (Tobruks/Tobroeks),...

Een groep bunkers met enkele zware kanonnen wordt een batterij genoemd. In een batterij staat ook vaak luchtafweergeschut en een radarinstallatie. Vanuit een vuurleidingsbunker bepalen de militairen waar geschoten moet worden. Rond de bunkers liggen woonschuilplaatsen, keukens, badhuizen en toiletten. En er is een plek waar munitie ligt opgeslagen. De bunkers zijn vaak verbonden door open loopgraven of overdekte gangenstelsels.

Een kilometerslange reeks van bunkers en andere hindernissen landinwaarts is een landfront. Andere hindernissen zijn tankmuren, tankgrachten, mijnenvelden en drakentanden. Drakentanden zijn betonnen piramides in evenwijdig lopende rijen. De tankgrachten zijn tot 20 meter breed en 7 meter diep.

Maarschalk Rommel inspecteert in 1944 op bevel van Hitler de verdedigingslinie aan de Belgische en Zeeuwse kust. Hij is niet tevreden en laat daarom op de vloedlijn van het strand hindernissen plaatsen. Het zijn schuin ingegraven palen verbonden met staaldraden en mijnen. Ze krijgen de naam 'Rommel-asperges'. Alleen al in Zeeland worden er meer dan een miljoen geplaatst.

Volgens De Duitse propaganda is de Atlantikwall een niet in te nemen vesting. Maar de symbolische waarde is groter dan de militaire waarde.